

Sygn. akt V CSK 327/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi R. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w K.
przeciwko I. Spółce Akcyjnej w K.
o uchylenie wyroku sądu polubownego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżącej "R." Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt V ACa 346/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od "R." Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w K. na rzecz I.
Spółki Akcyjnej w K. kwotę 3600 (trzy tysiące
sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca „R.” Spółka z o.o. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach wydanego w dniu 27 listopada 2014 r. w sprawie przeciwko I. S. A. w K. o uchylenie wyroku sądu polubownego.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego wykładni i zakresu zastosowania art. 72 § 1 k.c. w związku z art. 76, art. 353¹ k.c., art. 60 k.c., 65 § 1 i 2 k.c. i art. 385 k.c., mianowicie, „czy w przypadku, gdy strony wiąże umowa ramowa, której zmiana lub uzupełnienie za porozumieniem stron wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności, przewidująca, że aby doszło w oparciu o tę umowę ramową do zawarcia umowy wykonawczej strony muszą uzgodnić szereg wskazanych w umowie ramowej warunków, elementów umowy wykonawczej (a więc przewidujące, że umowa wykonawcza dochodzi do skutku dopiero po uzgodnieniu szeregu jej warunków, którym strony tym samym nadają charakter koniecznych elementów umowy wykonawczej), a następnie strony prowadząc ustne uzgodnienia dotyczące zawarcia konkretnej umowy wykonawczej pomijają uzgodnienie jednego lub większej liczby tych warunków dochodzi do skutecznego zawarcia umowy wykonawczej między stronami, czy też uznać w tej sytuacji należy, że strony nie zakończyły skutecznie procesu negocjowania, ustalania treści umowy

wykonawczej i do jej zawarcia nie doszło”. Rozstrzygnięcie przytoczonego zagadnienia prawnego, zdaniem skarżącej, wymaga odpowiedzi na dalsze szczegółowo postawione pytania dotyczące wykładni i zastosowania wskazanych przepisów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia wskazanych kryteriów. Wymaga też podkreślenia, że skarga kasacyjna została oparta na naruszeniu art. 1206 § 2 pkt 2 k.p.c. a Sąd drugiej instancji uznając, że Sądowi polubownemu nie można zarzucić oczywistego naruszenia prawa materialnego podniósł, że kwestia charakteru prawnego stosunku opcji walutowych jak również kwestia, czy ustalenie premii jest warunkiem istotnym takich umów, jest sporna w orzecznictwie i literaturze przedmiotu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7, § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461; zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 616).